

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at delegerede fra Byraadene i de 6 til Garnisonsbyer paa Sjælland udsete Købstæder til Regering og Rigsdag har afgivet en Udtalelse af 17. Februar 1911, hvori det bl. a. anføres, at de maa anse Gennemførelsen af Regeringens i Landstinget forelagte Lovforslag om Grundværdistigningsafgift i disse Byer eller af ethvert andet Forslag om særlige Byrder for Garnisonsbyerne som et væsentligt Brud paa de udtrykkelig indeholdte Forudsætninger for de med Byerne afsluttede Indkvarteringsoverenskomster, hvorfor der fra Byraadenes Side maa tages ethvert Forbehold med Hensyn til disse Overenskomsters Gyldighed, har Regeringen, uagtet den ikke har kunnet anerkende Rigtigheden af de delegeredes Udtalelse, dog fundet det rigtigt at løse Byerne fra de af dem indgaaede Overenskomster, der altsaa ere bortfaldne.

Under disse Forhold maa det anses for udelukket, at man med ovennævnte 6 Byer vil kunne opnaa saadanne Overenskomster om Opførelse af Kaserer m. v., der vil kunne godkendes af Regeringen, og der er formentlig derfor ved Tilvejebringelsen af de ved den nye Forsvarsordning paakrævede Garnisoner paa Sjælland kun to Veje at gaa, nemlig:

enten at bringe den gældende Indkvarteringslovgivning til Anvendelse paa de nye Garnisonsbyer, saaledes at Kvarterer og Staldrum m. m. tilvejebringes ved Indkvartering hos Borgerne, medens Byerne afgive de øvrige Lokalteter m. v., som det paahviler dem at skaffe til Veje, og Staten fremskaffer de Lokalteter, som Militæretaten efter Lovgivningen selv skal tilvejebringe,
eller at lade Staten opføre Kaserneetablissemeter med Sygehuse, Øvelsespladser m. v. og ligeledes afholde alle Udgifter ved Etablissementernes Drift og Vedligeholdelse.

Ved Valget af det sidste Alternativ, hvorved man samtidig ved Lov maatte fastsætte, at Garnisonsbyerne skulde yde et aarligt Indkvarteringsbidrag til Staten, som beregnes paa Grundlag af de til enhver Tid gældende Indkvarteringslove, opnaas utvivlsomt den bedst mulige Løsning af Sagen, en Løsning, der i øvrigt omtrent

er sammenfaldende med den ved Overenskomsterne med Byerne muliggjorte, og som væsentlig adskiller sig fra denne derved, at det vilde blive Staten i Stedet for Byerne, der skulde fremskaffe Beløbet til Etablissementernes Opførelse m. v. Man har dog ment af økonomiske Hensyn at burde se bort fra denne Løsning af Sagen.

Nærværende Lovforslag er derfor bygget paa det førstnævnte Alternativ, nemlig Indkvartering hos Borgerne. Om det end maa siges, at denne Indkvarteringsmaade har sine Mangler, idet den frembyder væsentlige Ulemper for Uddannelsen og umuliggør eller i høj Grad vanskeliggør Mandskabets Fuldkostforplejning, maa man dog efter de Erfaringer, der ere høstede i de ældre Garnisonsbyer, skønne, at denne Form for Indkvartering ikke er ubrugelig, selv om den i enhver Henseende staar tilbage for Indkvartering i Kaserer.

Under Hensyn til at man i Helsingør raader over Kronborg Kaserne og at det derfor vilde være en betydelig Forringelse af Indkvarteringsvilkaarene, hvis man flyttede Garnisonen herfra til Borgerkvarterer andetsteds, maa man efter Omstændighederne anse det for tilraadeligt at udskyde Spørgsmaalet om Helsingørs Garnisons Forlæggelse indtil videre. Der er derfor i nye Garnisoner paaregnet indkvarteret 1 Regimentsstab, 2 Liniebatailloner og 1 Reservebataillon mindre end tidligere paatænkt.

Staten maa selv tilvejebringe alle de Lokalteter m. m., som Militæretaten efter Lovgivningen selv skal skaffe, nemlig: Munderings-, Vaaben-, Sele- og Sadelkamre, Samlingsstuer, Musikstuer, Forhørslokaler, Gymnastiklokaler, Eksercerhuse, Ridehuse, Pudselokaler for Bøssmagere, Skydebaner, Ridebaner, Svømmeg og Badeanstalter m. m.

Efter en foreløbig skønsmæssig Beregning vil der hertil medgaa en Udgift een Gang for alle af omtrent 2½ Mill. Kr., og til Drift og Vedligeholdelse, Skatter og Afgifter af disse Bygninger m. m. maa der paaregnes en aarlig Udgiftsforøgelse paa Krigsministeriets Budget af ca. 55,000 Kr. Ministeriet vil dog tilstræbe at tilvejebringe en Del af Lokalteterne ved Leje